

ΜΙΑ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΠΑΤΗΣ ΜΕ «ΤΖΙΡΟΝ» ΕΝΑ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΝ ΛΙΡΩΝ ΑΓΓΛΙΑΣ ΠΩΣ ΑΠΕΚΑΛΥΦΘΗ ΚΑΙ ΕΦΘΑΣΕ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ Η ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΕΝΟΣ ΕΘΝΙΚΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΠΟΥ ΕΞΑΝΕΜΙΖΕΤΑΙ

Ενόπιον ειδικού δικαστηρίου, το όποιον απείλουν οι κ.κ. Αποστολόπουλος, Δρεπανίτης, ως πρόεδρος, Κουκάς, Παπαζαφειρόπουλος, Κιάτσας, Εφέτι, Χασιώτης, στρατιωτικός σύμβουλος α' τάξεως, ως μέλη και Παπαδημητρίου, ως κυβερνητικός επίτροπος, εξεδίκασθη μία εξαιρετικού ενδιαφέροντος υπόθεσις απάτης εις βάρος του δημίσιου και διαφόρων εύχρων Ιδρυμάτων εν Βαλουκλή της Κωνσταντινουπόλεως.

Κατηγορούμενοι διά την απάτην αυτήν ήσαν οι Ν. Κούρτελης, 68 ετών, κτηματίας, εκ Κωνσταντινουπόλεως, Αλεξάνδρος Ν. Κούρτελης και Χρήστος Ακτάρης, συγγενείς του πρώτου εκ των κατηγορουμένων. Ως προς τους δύο τελευταίους η δική έχωρισθη καθ' όσον ούτοι ολίγας ημέρας μετά την ανάληψιν της διαλευκανούσης της υποθέσεως από των Ελληνικών δικαστικών αρχών εβρατέυσαν εις το εξωτερικόν, όπου και εύρισκονται μέχρι σήμερον. Διά των Ακτάρην έγινόντο υπό των Ελληνικών αρχών έπιανελημένα διαβήματα προς τας έθελκτικές αρχάς διά την σύλληψιν και έκδοσιν αυτού. Το αποτέλεσμα ήτο να συλληφθώ ο Ακτάρης και να κρατηθώ εις τας έθελκτικές φυλακάς, έκειθεν δε έπρόκειτο να εκδοθώ εις Ελλάδα, αφού προηγουμένως έγινοντο ώρισμένα τυπικά διατυπώσεσι. Αι μεσοβάρβαροι όμως πολεμικοί ανωμαλίαι δεν έδωσαν τον καιρόν εις την Έλληνικήν δικαιοσύνην να φέρη εις πέρας την έκδοσιν του Ακτάρην.

Η υποθέσις αυτή της απάτης, άξια όλων των επικριτικών σχολίων ήτο, σφαλώς έπι τριήμερον, άπεφεν επί τους κατηγορουμένους το ελιγνίδες πόνον του ένος εκατομμυρίου χρυσών νομίσματων Ικανόν διά να καταδείξη πόσον η προκειμένη πράξις όηρξε κάτι το άσυνηθιστον διά τα δικαστικά χρονικά όχι μόνον της Ελλάδος, αλλά και άλλων μεγαλύτερων κρατών. Άς έβωην όμως τι προέκυψεν εκ της έρευνήσεως άνακρίσεως και της έποικιακής διαδικασίας διά την πολυκρότον αυτήν υπόθεσιν:

Εις την Κωνσταντινουπόλιν, όπως άνοφεί το παρατηρητικόν δούλεμα του συμβουλίου των πληρεμειώνων, έξη κατά τα τέλη του παρελθόντος αιώνα ένας πλουσιότατος όμογενής, ή Ευρυτανίας, ο Σπυρίδων Σιδερίδης, ο όποιος εις τα πρώτα ήμίτια της σταδιοδρομίας του δεν ήτο παρά ένας άσημαντος υπάλληλος της εν Κωνσταντινουπόλει Τραπεζίας του έπίσης όμογενούς Γεωργίου Χρυσοθήρη. Η εργατική όμως και η παρομιώδης τιμιότης του έγιναν άφορμή να καταλάβη πολύ γρήγορα άνωτέρας θέσεις και μάλιστα έπιτακτικού. Έκείνο όμως το όποιον τον έβόηθησε καταταχτικά εις την σταδιοδρομίαν του ήτο η πρός αυτόν άμέριστος έκτίμησις και συμπάθεια του εκ των κυριωτέρων μετόχων και γενικού διευθυντού της Τραπεζής Πέτρου Σιδερίδου, του όποιου την άορον Θεοφανώ και ένυμφήθει άργότερον. Η Έτασός του πλύνει εις την Τραπεζίαν και ως μετόχου έχεν εξασφαλισθώ διά της συγγενείας, αλλά και η γενική διέθυσσις δεν έβράδυνε να περιέλθη εις τας χείρας του. Έγένετο δε τούτο το 1899, όποτε άπέθανεν ο Ιδρυτής της Τραπεζής Χρυσοθήρης. Από της θέσεως αυτής καταβησε κάθε προσπάθειαν διά να έπικταθώ αι έργασια της Τραπεζής, τόσα δε ήσαν τα κέρδη τα όποια άποκόμισεν, όστε να έγίνη ο πλουσιώτερος άνθρωπος της Ανατολής. Ητο μέτοχος εις τας μεγαλύτερας έταιρίας μετέχων και εις την έκμετάλλευσιν των πετρελαιουχητών του Βατούμ, διαβέτων στολίσκον εκ φορτηγών άτμοπλοίων διά την έξυμπτέτησιν των έπιχειρήσεων ός και παραστήσιν κτηματικήν περιουσίαν εις Βάρναν,

Κωνσταντινουπόλιν και εις άλλας χώρας της Εύρώπης και της Ασίας. Τόσος ήτο ο πλούτος του, όστε ελεγχέσθαι και πιστώτης της Οθωμανικής Κυβερνήσεως, πλησίον της όποιαι έπαίξε ρόλον σπουδαίου πιστωτός.

Την 17ην Φεβρουαρίου του 1913 ο πολυς Σιδερίδης άπέβιασεν, έπειδή δε ήτο Ρώσος όμηκος, η διαθήκη του ηνοήθη εις το ρωσικόν προξενιον, περιεπετικόν του άδελφού του Ξενοφ. Σιδερίδου και των έγγάμων άδελφών του Αλεξάνδρα Κούρτελη και Ελώαμίας Ακτάρην.

Αυτή έχε συνταχθώ την 16ην Απριλίου του 1906, όρισε δε όπως έμέσως μετά τον άνακτον λάβουν ώρισμένα Ιδρύματα 40.000 λίρων Τουρκίας, η δε υπόλοιπος περιουσία του άφου ρευστοποιηθώ να κατατεθώ το πολύ μέχρι της 30ης Φεβρουαρίου 1922 εις την Έθνην Τραπεζήν της Ελλάδος. Όταν δε και τούτο γίνη τότε να λάβωσι η σύζυγος του τά 10% της περιουσίας του, αι δε δύο άδελφαι του μαζί τά 18%, τά δε άπόδοσιν ήτοι τά 72% να γίνησιν κριαία μερίδια και να λάβη άνα έν ο έθνικός μας στόλος, τά έν Βαλουκλή της Κων)πόλεως Έλληνικήν εύχρηστικά και η Μεγάλη του Γένους Σχολή.

Μέχρις ότου γίνη η ρευστοποίησις και η καταβολή των άποδοσιν της περιουσίας η άσκηθη άρκετά όπως λαμβάνουν μικράν ποσόν έναντι του μεριδίου των εις προκειμένους της κληρονομίας Ξενοφ Σιδερίδης, Αλεξάνδρα Κούρτελη και Ελώαμίας Ακτάρην. Η άσκησίς της άσφατικής δεν καταστήσιν των κληρονόμων και κυρίως τους γαίους του Σιδερίδου, Κούρτελη και Ακτάρην, οι όποιοι και άπεφασάν, άπόφασιν λαγόν άνακρίσεως, άνακρίσεως έπιθέτικης και χωρίς να έπιδείκνουν καταβόσασιν να πείσων τον Ρώσον πρόξενον να άκυρώσιν τά περι άσφατικής εις τον έθνικόν μας στόλον με το δικαιολογητικόν ότι Ρώσοι όμηκοι δεν έχου το δικαίωμα να άφήγη χρήματα εις στόλον άλλου κράτους.

Τας μηχανογραφίας αυτές των κληρονόμων του Σιδερίδου έπιληροφόρη ή Έλληνική κυβέρνησις και μετά έπιανελημένα διαβήματα προς τας ρωσικάς αρχάς έπέτυχ, κατά τα τέλη του 1915, από το Σένάτον την άκυρώσιν της άποφάσεως του προξενίου και την έπικύρωσιν της διαθήκης καθ' όλας της τας διατάξεις. Έν τώ μεταξύ όμως έβραδύνη εις την Ρωσίαν η επανάστασις και η Έλληνική κυβέρνησις δεν κατάβρασε να λάβη άντιγραφον της άποφάσεως του Σενάτου, διά της όποιας καταχωρήσιν τά συμφέροντα του στόλου. Τήν άσφασίαν είχαν εις χείρας των οι Ακτάρης και Κούρτελης, αυτοί όμως έφθον έθίγοντο τά συμφέροντα των, είχαν κάθε λόγον να την άποκρύψουν.

Έν τώ μεταξύ οι διαχειρισταί της περιουσίας οι όποιοι δεν ήσαν άλλοι από τους Ξενοφ Σιδερίδη και τους δύο γαίους του έφρονέσιν να έκποιήσων τά 16 άτμόπλοια του άποβαθόντος, τά «Σουλτανό», «Λεονίεσσ», «Αέφη Θεοφανώ», «Μίνας», «Εύαγγελιστρια», «Ποσειδών», «Κόπος», «Στεφάνμαχος», «Μαριεττα», «Ράλλη», «Θεοφανώ Σιδερίδου», «Α

λεξάνδρα», «Χρυσόπολις», «Αθηνάσιος Σιδερίδης», «Καλλικράνος και «Νίκαια» και να σφετερισθώ τον εκ της πώλησεως ποσόν με την δικαιολογίαν ότι δι' αυτού έξώφλησαν διαφόρους έπιτακτικούς, εις τους όποιους ήτο χρεωμένος ή άσφασίαν. Συγγράνων δια πλαστον άποδείξεων και έγγράφων η έπιστολών έπέτυχον να μεταφέρουν εις την μερίδα του Ξενοφ Σιδερίδου 156.000 χρυσάς λίρας Άγγλικας κατατεθειμένας εις έλβετικάς τραπεζάς, ως έπίσης να εξαφανίσουν χρεώγραφα άντιπροσωπεύοντα 5280 λίρας και άκόμη μεγα ποσόν εκ βαλλικών φράγκων. Δι' όλων αυτών των διαλογικών λαθροεργιών τά των των διαλογικών λαθροεργιών τά κατάφεραν να εξαφανίσουν το μεγαλύτερον μέρος της περιουσίας και όταν τον Δεκέμβριον του 1924 οι διακαίουτοι έζήτησαν την άδικομήνην της περιουσίας οι διαχειρισταί της δεν έταμίωσαν να έμεινισθώ. Τότε η Διεθνήσις Κληροδομημάτων του έθνικού στόλου κατάσχε 31019 λίρας Άγγλικας, αι όποιαί ήσαν κατατεθειμένα εις την Έθνην Τραπεζάν, συγχρόνως δε ήγειρον άγωγήν κατά της Τραπεζής και των κληρονόμων και διαχειριστών της περιουσίας.

Έν τώ μεταξύ όμως οι Ακτάρης και Κούρτελης είχαν εξαφανίσει πάν στοιχείον της όποιου δεν ήτο δυνατόν να άνακαλυφθώ ποια ήτο η πραγματική περιουσία του Σιδερίδου, συγχρόνως δε είχαν καταθέσει και το μέρος άκόμη της περιουσίας, το όποιον έλεγον αυτοί ότι έχεν η Σιδερίδης εις ένα τραπεζικόν ίδρυμα εκ του γαμικού συμβόλαιου του έθνικού μας στόλου να βεβαιήσθαι φρασίαν, ίνα μή άφή τελείως τά δικαιώματα του εκ του κληροδοτήματος. Ο συμβόλαιος έγένετο έπι της περιουσίας την όποιαν ένεφάνισαν οι κληρονόμοι του Ακτάρης — Κούρτελης και έξ αυτής έλαβον 18214 λίρας ο έθνικός μας στόλος, 10604 η Μεγάλη του Γένους Σχολή και 7500 τά έν Βαλουκλή Ιδρύματα.

Η Θεοφανώ Σιδερίδου ήμα και αυτή των συγγενών του σύζυγου της έλαβε μόνον 2,500,000 δραχμών ως

ΑΛΕΞ. ΠΑΡΑΔΕΙΣΗ

ΚΑΖΑΝΟΒΑΣ

42ο ν

Ο ήρωας μας καταρκολούθει την Μαρίναν εις όλον το διάστημα. Από την τετάρτην ημέραν διεκρίνεται, ότι η νέα έχεν άρχίσει να προσέχη πολύ τον Μπαλλετι και ότι διαρκώς με την πάροδον των ημερών περισσότερον αύθόρμητα τον έπιρπιείτο.

— Άν η Μαρίνα καταρκώσθην να κατακτήση τον Μπαλλετι, έσκέπτετο ο ήρωας μας, θα γίνη εύτυχημένη. Έινε ο ιδεώδης άνδρας, που της χρειάζεται...

Παραμονή άναχωρήσεως.

— Ίάκαβε, θα έρθω μαζί μου!
— Μαρίνα, έκανε ο Καζανόβας σοβαρός. Θα έρθω και έγώ εις την Μάντουαν. Δέχομαι και εις μένω όσον θα μείντε και σεις. Άλλά θα κατοικώ ιδιαίτε.

AK

ON

ΤΟ 47^{ΟΝ} ΜΑΘΗΜΑ
ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ
βά δημοσιευθί μεθασύριον

